

Det har ikke været diskuteret undervejs, om der skulle ske ændringer; det må jeg sige helt ærligt. Men hvis det er sådan, at hr. Villy Søvn-dal mener, at der er store problemer i det, er det i hvert fald et af de punkter, vi kan diskutere i udvalgsarbejdet. Men den diskussion har vi altså ikke haft indtil nu.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg må spørge hr. Bjarne Laustsen: Hvad er det for et liv, man forestiller sig for en arbejdsløs 60-årig? Et menneske, som forsøger at bide sig fast på arbejdsmarkedet, men som bliver fyret og ikke bliver genansat trods adskillige ansøgninger. Hvad er det for et liv, man forestiller sig for det menneske?

Man har nu indført, at den pågældende skal i aktivering. Hvad er det for en type aktivering? Er det en aktivering, som skal forberede den pågældende til det arbejdsmarked, som vedkommende har været på i 40 år? Eller er det en aktivering, der er ment som en straf, fordi der ellers skal udbetales nogle arbejdsløshedsdagpenge? Hvad er tanken med at indføre aktivering i den form, som man bruger over for de 18-årige, de 20-årige, de 50-årige? Hvad er meningen med den type aktivering for dem, der er over 60?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg forstod hr. Bjarne Laustsens replik om det grundlovssikrede, at det er sådan, at hvis man hæver efterlønsalderen, betyder det stykke papir, som er kommet fra Justitsministeriets side, ikke noget som helst.

Så forstod jeg også på hr. Bjarne Laustsen, at med hensyn til rådighedsbeløbet er vi enige om, at det er ens egne penge, man får, men bare lidt før. Det vil sige, at hvis man lavede denne tabel sådan, at det gjaldt, til man er 80 år, blev det det samme under alle omstændigheder. Der var ikke noget med, at man fra forsikringsselskabernes side kom og forærede noget til nogen. Man får selvfølgelig nogle af pengene allerede fra 65-årsalderen, men så får man mindre, når man bliver 67 og 68, og man bør vel sige ærligt, at det enten helt eller delvis skal holdes uden for.

Og så lige til allersidst: Hr. Laustsen lagde også vægt på, at der nu bliver mulighed for, at folk kan arbejde ubegrænset ved siden af, men med modregning. Men for personer, der er vant

til at arbejde 200 timer om året, er det en klar forringelse, for de får modregning med det samme.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreassen (DF):

Jeg vil godt spørge hr. Bjarne Laustsen, om det notat, der er udstedt fra Justitsministeriet, overhovedet giver nogen garanti. Det tror vi ikke det gør, for der ligger kun det i det, at man kan få udbetalt pengene, hvis man afgår ved døden, og det vil altså sige, at de går til boet eller arvingerne. Det øvrige, som man taler om i garantien, er jo, at hvis der sker ændringer i efterlønsloven af væsentlig karakter, kan man godt få sit bidrag tilbage, men hvordan skal begrebet væsentlig karakter forstås i den garanti, man giver fra regeringen? På hvilket niveau ligger det?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Til fru Jette Gottlieb, der stillede spørgsmålet om de 60-årige, som er ledige: Jamen der er jo det at sige til det, at her gælder fuldstændig de samme regler som for alle mulige andre. Det vil sige, at hvis man vælger at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, efter at man er fyldt 60 år, skal man aktiveres efter samme regler som alle mulige andre, og derfor kan man jo sige, at de 60-årige har et reelt valg: om de vil stå til rådighed, eller om de vil gå på efterløn. Det er de i deres gode ret til, og det har vi sikret med det forslag, der ligger her.

Til hr. Aage Frandsen: Ja, man kan jo stille mange spørgsmål. Men det er sådan, at Arbejdsministeriet har stillet et konkret spørgsmål til Justitsministeriet, og det er det, der er blevet svaret på med hensyn til ophør af ordningen. Man kunne jo tænke sig mange andre spørgsmål, men da det ikke er blevet gjort, vil jeg holde mig til, hvad svaret er på det spørgsmål, der har været stillet, og det er jo soleklart. Der er ikke så mange problemer i det.

Med hensyn til diskussionen om, hvorvidt det, man får, er ens egne penge, jeg sige, at det er jo sådan, at man får pengene mange gange igen. Det er jo det, der ligger i forsikringstanken i systemet: man er sikker på, at hvis man betaler sit efterlønskontingent, ved man, hvad man får. Man får en fast ydelse i stedet for en lang række andre ting i det sociale system, der er behovsbestemte ydelser, som man ikke ved noget om på forhånd. Det er derfor, det er en fordel, det